

P H I L O S
O P H Y

Upside down

N°5

cover photo
by NICOLAS KANTOR

model
ESTHER HEESCH
@MODELWERK HAMBURG

N°5

2015
Spring-Summer Issue

Masthead

ESZTER BOLDOV
Editor-in-chief
eszter@philosophy-magazine.com

ANNA KUDRON
Art editor
anna@philosophy-magazine.com

DAVID AJKAI
Picture editor
david@philosophy-magazine.com

ENIKO DERI, KRISTOF KISS BENEDEK
Graphic design & Layout

IVETT ZAHORJAN
Deputy editor

VERONIKA MOLNAR, ESZTER GALAMB
Translation

JULIA BARDKAI
Hungarian language lector

BALINT PETHO
Casting

ADVERTISING & PR
info@philosophy-magazine.com

Publication

VM Model LTD.
Budapest

FLASHBACK

DOUBLE

N U B U

BUDAPEST. VIENNA. PARIS. BUCHAREST. TOKYO. HONG KONG. SHANGHAI. BEIJING. SINGAPORE. KUWAIT
FLAGSHIP STORE / BUDAPEST, VI. ANDRÁSSY ÚT 13.
POP-UP STORE / BUDAPEST, V. SZERVITA TÉR 3.
WWW.NUBU.HU / INFO@NUBU.HU

konsanszky

Contributors

Contributors

Gözde Güngör

Gözde Güngör jelenleg a berlini Universitat der Kunste "Art in Context" kurzusának mesterszakos hallgatója. BA tanulmányait Isztambulban, a Bilgi University-n végezte Európai Úniós Tanulmányok, illetve Fotó és Videó szakokon. Egy ideig gyerekekkel dolgozott egy szociális intézetben. Romantikus és realista. "Mono No Aware"-re keresztelt sorozatával részt vett az isztambuli Halka Art Project "I beg your pardon, I didn't recognised you-I've changed a lot" című kiállításán (2013).

Gözde Güngör, currently doing her MA in the department of "Art in Context" at Universitat der Künste Berlin. Finished her BA degrees, European Union Studies and Photography & Video, at Istanbul Bilgi University. Worked with children in a social institute for a while. She is a romantic and a realist. She has participated at the exhibition "I beg your pardon, I didn't recognise you-I've changed a lot" at Halka Art Project, Istanbul (2013) and her series was called "Mono No Aware".

Kristof Kiss Benedek

A budapesti gasztró- és éjszakai életben többször is találkozhattunk már Kristóf munkáival, olyan helyek arculatáért felelős, mint például a Budapest Bagel vagy a lassan ikonikussá váló Einfach Berlin. Déri Enikő grafikussal a Philosophy Magazine első száma óta tökéletesen kiegészítik egymást, ezt tanúsíthatják a magazin experimentális grafikai is. Enikővel a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen voltak évfolyamtársak, Kristóf idén diplomázik az MA képzésen. A tipográfia mellett a médiadesign területei is érdeklik, ezt bizonyítja portfóliójának sokszínűsége is, például operatorként is dolgozik.

We came across Kristof's works several times in the night- and gastro-life of Budapest; he is responsible for the visual branding of places like Budapest Bagel or the almost iconic Einfach Berlin. With graphic artist Enikő Déri they make the perfect team from the first issue of Philosophy Magazine, as it becomes apparent from the experimental graphics of the publication. Enikő and Kristóf were classmates at the Moholy-Nagy University of Art and Design where Kristóf is about to get his MA degree. As his portfolio suggests, he is interested in fields of media design besides typography; he is working as an cinematographer as well.

Esther Heesch

Esther kitűnő példája annak, ahogy egy arc klasszikus szépsége tökéletesen megállja a helyét minden időben, a divatvilág minden pontján. A hamburgi Modelwerk és a Next network sztármodelljére 2012-es Dior Haute Couture show-beli szereplése óta folyamatosan igényt tartanak olyan divatházak, mint a Chloé, Tom Ford vagy a Valentino. A három éve tartó sikerszéria után nem meglepő, hogy egy kis visszavonulás következik, az viszont szinte fel-foghatatlan, hogy mindez Esther érettségi vizsgái miatt történik, hiszen a világ 50 legjobban fizetett modelljének egyike még mindig csak 18 éves.

Esther is the perfect example that a classically beautiful face does well at any given time and place of the fashion world. Since her walk at the 2012 Dior Haute Couture show, the star of Modelwerk (Hamburg) and Next Network is in high demand by fashion houses like Chloé, Tom Ford, or Valentino. After the success-series of the last 3 years, it is no wonder that it is time for Esther to retire for a brief time; it is almost incredible though that this happens because of her upcoming matriculation, since, even though she is amongst the 50 best paid models of the world, she is still only 18 years old.

Nicolas Kantor

Nicolas Kantor német fotós jelenleg Párizs és Berlin közt ingázva dolgozik. A berlini Lette Verein-ben folytatott tanulmányai után Annie Leibovitznak assisztált. Kifinomult látásmódjával olyan embereket csábított kamerája elé, mint Karl Lagerfeld vagy Olivier Rousteing. Ez alkalommal a német topmodell, Esther Heesch kapta lencsevégre a Philosophy címlapjára, egy olyan képanyagot eredményezve, mely saját szavával élve minden olyan dolog eltávolításáról szól, ami nem feltétlenül szükséges, visszaérkezve a szépség legtisztább formájához.

German photographer Nicolas Kantor is currently sharing his time between Paris and Berlin. After finishing his studies at the Lette Verein in Berlin, he became Annie Leibovitz's assistant. With his sophisticated vision he managed to capture portraits of people like Karl Lagerfeld or Olivier Rousteing. This time he photographed German topmodel Esther Heesch for the cover of Philosophy Magazine, which resulted in a material that, as he put it, is about the removal of all unnecessary elements in order to reach back to the purest form of beauty.

Gabor Kasza

Kasza Gábor Budapesten élő szabadúszó fotós. A fotózás mellett aktív a fotós „társadalom” fejlesztésében is, két évig a Fialok Fotóművészeti Stúdiójának titkára, később a Cultiris képügynökség és galéria művészeti vezetője, a Fotófaluk alkotótábor és művésztelep egyik alapítója és közreműködője. Egyéni kiállítással (főként az Y sorozattal) Budapesten, Pozsonyban és Párizsban (Kogan Gallery, Festival de l'Oh) is látható volt már, csoportosan Milánótól Dél-Koreáig több mint negyven alkalommal mutatták be munkáit. 'Concrete passages about closeness and coldness' című anyagunkat köszönhetjük neki.

Gabor Kasza is a freelance photographer from Budapest. Besides taking pictures he is also busy helping the development the photographer community. He had been the secretary of the Studio of Young Photographers for two years, later on became the art director of Cultiris photo agency and gallery, and the founder and contributor of Photovillage creative arts camp. He had solo exhibitions (mostly featuring the Y series) in Budapest, Bratislava, and Paris (Kogan Gallery, Festival de l'Oh), and his works were featured also on groups shows from Milan to South-Korea. His material "Concrete passages about closeness and coldness" is presented in this issue.

**Happenings
sponsored by**

Elite Model Look Hungary 2015

Az Elite Model Look évtizedek óta a világ vezető modellversenye. A rendezvénysorozatnak nem kisebb nevek köszönhetik karrierjüket, mint Cindy Crawford vagy Claudia Schiffer. Magyarországon 2013 óta a VM Model szervezi a versenyt, és a két év alatt hihetetlen sikereket értek el a magyar mezőnyben felvonuló lányok. Baczey Dalma 2013-ban a világ három legígéretesebb új arca közé került a sanghaji világdöntőn, 2014-ben pedig ugyanitt Csapó Placida jutott a top 10 közé. A 2015-ös castings április közepén kezdődtek, az @elitemodellookhungary instagramján pedig akármikor figyelemmel kísérhetjük a mezőny alakulását. A közép-európai régió modell téren soha nem volt gyenge, és ha érdekel bennünket a modellszakma, akkor ezekben a hónapokban főként érdemes lesz követni az Elite Model Look Hungary közösségi média csatornáit, hiszen lehet, hogy már mostantól figyelemmel követhetjük egy jövőbeni Prada- vagy Calvin Klein-arc sikereit. Az augusztusi nagyszabású gálát, amelyen a párizsi Elite Model Management headbookere személyesen zsűrizik, Ustreamen szintén közvetítik.

Elite Model Look has been the world's leading modelling competition for the last decades. No smaller names than Cindy Crawford or Claudia Schiffer managed to break through thanks to the series. From 2013 the Hungarian competition is organised by VM Model and ever since Hungarian girls reached enormous success. In 2013, Dalma Baczey was voted amongst the top 3 most promising faces at the world final in Shanghai, while a year later, at the same place, Placida Csapó got in the top 10. This year's castings have been going on since mid-april, and the developments can be followed at the @elitemodellookhungary instagram. The Central-European region has never been weak on the model front, and if we are interested in the modelling industry it might be worth subscribing to the the social media channels of Elite Model Look Hungary; we might be following a future Prada or Calvin Klein face's road to success! The grand gala, with the Parisian Elite Model Management's headbooker in the jury, will be broadcasted live on Ustream in August.

Suspension of disbelief

KW Institute for Contemporary Art Berlin, Germany

Elín Hansdóttir izlandi művész jelenleg Berlinben alkot, és itt látható legújabb kiállítása is, melynek kapcsán meginterjúváltuk és fotóztuk őt legújabb számunkhoz. A Suspension of disbelief, azaz a Hihetetlen felfüggesztése címre keresztelt show a KW Institute architektúráját használja fel a filmes installációhoz, mely rávezet minket arra, hogy Elin munkájának központi témája hosszú ideje az illúziókéltés. Ha ellátogatunk Berlin ezen kiemelkedő kortárs művészeti galériájába, szemtanúi lehetünk annak, ahogyan az izlandi művész munkája által összefonódik múlt és jelen, a három- és négydimenziós tér, és mi is elgondolkodunk néhány olyan kérdésen, mely az alkotót foglalkoztathatta az alkotás közben, hiszen az installáció a készítés folyamatába is bevonja a nézőt. A show 2015. május 25-ig látható.

Icelandic artist Elín Hansdóttir is currently working in Berlin where he just premiered his latest show; we interviewed and photographed him on this occasion for our latest issue. At "Suspension of disbelief", he uses the architecture of KW Institute as the basis of his film-installation, which leads us to the recognition that delusion is crucial in Elín's work. Upon our visit to this outstanding Berlinian contemporary art gallery, we can experience how past and present, and 3 and 4 dimensional spaces fold together, while we can also lament on the mindframe of the artist in action, as the installation also reflects upon the process of its construction.

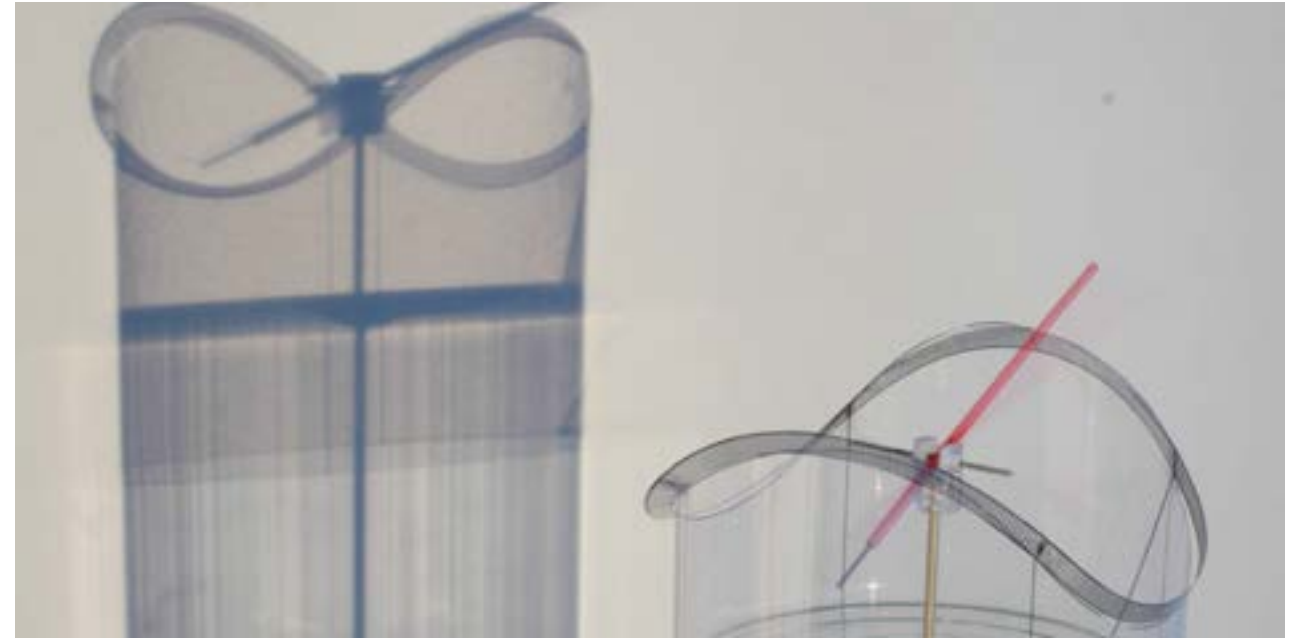
OFF-BIENNAL BUDAPEST

Mielőtt elindulnánk az 56. Velencei Biennáléra (amelyen egyébként Cseke Szilárd képzőművész és German Kinga kurátor koncepciója vesz részt, hogy hazánkat képviselje), idén először "biennálésítjuk" Budapestet is, egészen más formában ugyan, de mégis kortárs művészettel itatjuk át az utcákat, tereket, falakat: április 24-én startol az OFF-Biennálé Budapest. A civil szerveződésből kialakult eseményen részt vevő művésszel, Kokesch Ádámmal készítettünk interjút, ő szintén friss alkotást készül kiállítani ez alkalommal. Emellett kiemelnénk még két programot, ha valaki nem tudná végig "fesztiválozni" az OFF-ot április 24. és május 31. között.

Az OFF kurátori csapata saját projektjével is készül, Check Your Head címmel. Ennek keretében például lehetségessé vált Sugár János 2010-ben elbukott, Tűz a múzeumban című tervének megvalósítása. A 40 napon át folyamatosan életben tartott tűz az OFF szimbolikus, közösségkovacsoló projektje, konkrétan is, hiszen a szakmai közeg és a közönség soraiból önként jelentkezők tarják a biennálé ideje alatt életben a tüzet, erre bárki jelentkezhet. A Check Your Head projekt részt

Before taking off to Italy for the 56. Venice Biennale (where Hungary will be represented by the project of artist Szilárd Cseke and curator Kinga German), Budapest will also host its own Biennale for the first time, even though in a very different framework. The streets, squares and walls of the city will be all infused with contemporary art from April 24, which means the beginning of OFF-Biennale Budapest. Growing out of a civil initiation, the series will feature a brand new piece by Ádám Kokesch whom we interviewed on the occasion. Besides his project, we would like to recommend two outstanding events in case someone wouldn't have the chance to stroll through all the programs OFF offers between April 24 and May 31.

The curatorial team of the biennial will present their very own project entitled "Check Your Head", in which János Sugár's plan "Fire in the Museum" will finally be executed, after it had been dropped back in 2010. In a real community-building spirit, a fire will be kept alive during the 40 days of the biennale both by professional members of the art scene and volunteers from the audience; anyone is welcome to apply. The participating artists of

vevő művészei a berögzült gondolkodási sémák tudatosításával és átalakításával, a társadalmi kérdések iránti érzékenység felébresztésével kívánják aktivizálni a közönséget.

A 150 hazai és külföldi alkotó között olyan neves kortárs képzőművészeket találunk, mint például Maurer Dóra, a Kis Varsó csoport, Andreas Fogarasi. Mellettük láthatjuk Csörgő Attila most bemutatkozó művét, Clock-work / Der Punkt címmel (kurátor: Bencsik Barnabás). Az alkotást máris megvásárolta a párizsi Centre Pompidou. Csörgő Attila új művében a korábbi időszak legjellemzőbb témái és megközelítései jelennek meg új formában: a geometriai testek kétdimenziós vetületeinek lírai tanulmányozása és az idő és a tér kapcsolatának érzéki analízise, hogy megragadható és látványos tehető legyen a végtelen elvont fogalma. A képzőművész-szobrászról talán nem sokan tudják, hogy külföldön alkot, mi 2009-ben az Arkhimédészi pont című kiállításán (Ludwig Múzeum) ismertük meg átfogóan művészi világát, amelytől nem idegen a mérnöki pontosság, a geometriai törvényeket és tudományos kísérleteket imitáló gépezetek, a humor és a filozófiai gondolkodásmód sem.

the "Check Your Head" series intend to challenge established patterns of thinking and to activate the audience by awakening their social sensitivity.

Amongst the 150 local and international artists featured, we will find such renowned names of the contemporary scene as Dóra Mauer, the Little Warsaw collective, or Andreas Fogarasi. Besides them, Attila Csörgő will premiere his latest piece Clock-Work / Der Punkt (as curated by Barnabás Bencsik), that has already been acquired by Centre Pompidou. This current work presents the characteristic topics and approach of Csörgő's earlier periods in a new form: the poetic investigation on the transformation of geometrical forms through projections and the relation between time and space to capture and visualize the abstract notion of infinite. It is a lesser known fact about the artists-sculptor that he works abroad; we became familiar with his oeuvre in 2009 at his show entitled Archimedean Point (Ludwig Museum), that is characterised by mechanical accuracy, the use of machines imitating geometrical laws and scientific experiments, often within a humorous and philosophical mindset.

Fashion

Fashion

Reversed Runway

A divat az a terület, ahol az elmúlt pár évtized filozófiai, gazdasági, tudományos, szórakoztatóipari és ezernyi más területről áramló kérdései és válaszai ruhák, kollekciók, divatfilmek, víziók és látomások formájában vizuálisan megragadható, olykor valóságosan hordható darabok, valamint egyéb tárgyak formáiban testesülnek meg.

Fashion industry is the terrain where the questions and answers flooding from the past few decades' philosophical, economical, scientific, show-business and other fields are manifested in the form of clothes, collections, fashion-films, and visions that can be either apprehended visually or even worn as actual pieces.

Általában szóba kerül, mi motivál egy-egy bemutatót. Hogy mi a szép vagy mi a csúf, néhány száz évvel a hagyományos esztétikák születése után, ma már nem határozható meg. Azt is tudjuk jól, hogy az öltözködés és a divat nem önmagában álló entitás: úgy függ össze az összes többi iparággal, szervesen és gazdasági érdekek mentén, hogy belenyugodhatunk, nincs külön semmitől, legyen az a gyógyszer-, az élelmiszer-, a film- vagy a pornóipar.

Hogy mit jelent magyar tervezőként képviselni egy egész régiót, mit jelent a trendelőrejelzéseket követve, azokhoz igazodva, upside down helyzetekbe kerülni a nemzetközi szinten?

Semmiképpen nem a kollekciók eredeti kiindulási pontjainak feladását, inkább az adott nemzetközi trendekhez való nagyon kreatív adaptálódást, folyamatos mozgásban és tervezésben levést. Tegyük fel, hogy az emberi érzések és szenvedélyek nagyjából a világ minden pontján hasonlóak, legalábbis lélekben. Megjelenési formájukat, kifejezésüket tekintve persze eltérnek. Máshogy bánatos a japán vagy a lengyel, más a temperamentuma a mexikóinak vagy a svédnek. Amikor a tervező szenvedélyekről szeretne beszélni a kollekciójával, egyrészt a nemzetközi forma-, textil-, színtrendeket, a fogyasztók igen összetett (gazdasági, politikai, esztétikai) motívációit, másrészt saját hagyományait is figyelembe kell vennie, ha valóban egyedi és értékes kollekciót szeretne létrehozni. A kérdés az, hogy van-e még hagyomány és maradtak-e hagyományos formák? Vagy higgyük el a poszt-posztmodern filozófia azon állítását, hogy semmiféle hagyomány nem működik már, csak a bárholnan kiálló fragmentumok jelentés nélküli készlete áll a rendelkezésünkre? Ha valaki egy régiót képvisel egy fórumon, mit vigyen magával, mit fordítson a visszájára, mit alakítson át és hogyan ahhoz, hogy másutt megértsék? Azt hiszem, a globális divatipar pozitív hozadéka, hogy a tervezőket rászorítja az egyre elemibb, ha tetszik, nyersebb kifejezésmódra, és az igazi,

It is often discussed what exactly motivates a fashion show. A few hundred years after the birth of traditional aesthetics, the notion of beauty and ugliness can no longer be defined in clear terms. We are also well aware that clothing and fashion are not entities on their own: they strongly hang together with other industries. These connections are organised by such organic and economic means that we can be sure that fashion is not independent of anything, be it the pharmaceutical, food, film, or porn industry.

So, as a Hungarian designer, what does it mean to represent a whole region, and to get in an upside-down situation on the international scene while attempting to follow and adhere to trend forecasts?

It is definitely not about giving up on the original starting point of the collections, but rather about the creative adoption of the given international trends and constantly being in motion and designing. Let's suppose that human feelings and passions are more or less the same all around the world, at least in a spiritual level. They are of course different in regard to their form of appearance and expression. Sadness is perceived differently by the Japanese and the Polish, there is a difference in temperament between a Mexican and a Swede. When designers want to talk about passions with their collection, they have to take into consideration both the international trends in form, textile, and colour along the complex (economic, political, aesthetic) motivation of the customers, and their own traditions as well in order to create something unique and valuable. The question is whether there are still traditions, whether traditional forms exist at all? Or are we supposed to believe post-postmodern philosophy that claims that no traditions work any longer and we are only left with a set of meaningless fragments that can be cut out from anywhere? When on a forum someone is representing a region, what should they bring with themselves, what and how should they turn upside down in order to be understood? I believe that the positive

valós problémák felkutatására. Mégpedig azért, mert a ruházatkódás – minden korábbi korszaktól eltérően – kezd a tudatos politikai, gazdasági, társadalomkritikai gondolkodás tárgya (is) lenni. Lásd a fashion revolution, ethical fashion, eco fashion week, fenntartható divat címszavakat, és a tényt, hogy ez a törekvés elérte az olyan mamutokat is, mint a H&M, amely épp most fogja bemutatni Conscious és Conscious Exclusiv kollekcióit Amber Valetta szupermodellel, a „fenntartható divatjövő” jegyében.

A változás pozitív, de marad-e még valami helyi, valami lokális, egyedi jellegzetessége egy-egy kollekciónak, vagy sem? Van még mit átfordítani, lefordítani, és ha igen, mi céllal?

Ha a tervező állandóan globális koncepciók mentén halad, és a trendek eszközkészletét használja, kénytelen közérthetően fogalmazni, illetve kénytelen abban a kontextusban mozogni, amelyben a többiek. Hogyan lehet így egyedi? Vajon mit jelent a divat világában az, hogy valami éppen az ellenkezőjébe fordul, fejre áll, vagyis alapos, ha nem teljes jelentésváltozáson esik át? Egyáltalán, hogyan határozható meg egy brand vagy egyes darabok jelentése? Köthető-e az adott országhoz, ahol tervezik, egyáltalán, országokban tervezik a ruhákat? Nemzetközi branddé válni: designer álom. Fel kell adni hozzá valamit, vagy elég csak megváltoztatni bizonyos elveket, koncepciókat?

Akár ready to wear, akár haute couture tervekkel foglalkozó alkotónak lenni ma olyan, mintha a teremtésből kifelejtett volna valamit; a minket, átlagembereket vonzóvá, gyönyörűvé és érdekessé, viccessé vagy provokatívvá tevő ecsetvonásokat valaki feltehetné végre a vászonra. Hogy éppen a „milyen vízió szerint?” a legérdekesebb kérdések egyike? A divat valami olyasmis lett mára, hogy egy másik hasonlattal is megpróbálkozzak, mint egy hatalmas és eget verően hangos ontológiai vekkeróra, amely rendszeresen és sokszor teljesen váratlanul kirobbant kényelmes kis szun-

effect of the globalising fashion industry is that it leads designers towards a more elemental, rawer if you like, mode of expression, and turns their attention to real, tangible problems. Exactly because clothing nowadays, quite differently from any other previous periods, is starting to become the subject of conscious political, economical, and social-critical discourse. Just have a look at terms like fashion revolution, ethical fashion, eco fashion week, sustainable fashion, and the fact that such efforts had already reached giants like H&M that is just about to release its Conscious and Conscious Exclusive collections featuring supermodel Amber Valetta and celebrating “sustainable fashion- future”.

The changes are positive, but is there anything local and unique left in collections, or not? Is there anything to be converted, translated, and if yes, for what purpose?

If designers are constantly moving along global concepts and using the toolbar of trends, they are compelled to compose in an easily comprehensible way and work in the same context. In what ways can one be unique then? What does it mean in the fashion industry if something turns into its polar opposite, turns upside down, and undergoes a thorough, if not complete change in meaning? How can be the meaning of a certain brand or piece defined at all? Is it possible to connect clothes to the country where they were designed? Becoming an international brand: every designer’s dream. Do they have to give up something in order to reach it, or is it enough to change their certain concepts or modes of thinking?

Either on the ready to wear or the haute couture field, being a designer nowadays is like putting the finishing strokes on a canvas that was left out at our creation and makes us common people look attractive, beautiful, interesting, funny, or provocative. “According to what kind of vision?” is one of the most interesting questions.

dikálásunkból, amely a művészeti kérdéseket, lookokat, életvezetési kérdéseinket és életfilozófiánkat illeti. Mivel Shanghai-tól New Yorkig egyszerre csenget az Instagramon, Tumblr-ön és Youtube-on anyagaikat promotáló, bemutató, ott kommunikáló brandek globális jelenléte folytán, érdekes kérdés, vajon van-e még helyi vonatkozása az egyes kreatív teamek munkáinak? Ezekben a percekben éppen Lady Gaga és Alexander Wang (mint a Balenciaga kreatív igazgatója) pózol a Balenciaga Fall 2015 show-n, ahol Kanye West és Kim Kardashian West, illetve Daniella Steel is jelen van. Értjük, mi történik? Az érdekes az, hogyan interpretálódnak a ruhák Budapesten, Prágában vagy Madridban, illetve fordítva, hogyan interpretálhatja saját gondolatait egy designer, aki mondjuk Kecskeméten gondolja ki a show-ját, amit Sidney-ben fog bemutatni.

Minden fiatal divattervező álma, hogy nemzetközileg elismert legyen, ugyanakkor számos dilemma lehet egy-egy ötlet megvalósítása mögött, mivel a nemzetköziség ára a mindenütt való érthetőség. Mit jelent az érthetőség egy ruha vagy egy cipő esetében ma, amikor minden kép az interneten keresztül mindenhová eljut? Lehetünk úgy a divattal, mint a humorral, ami olyan mértékben helyi színezetű tud lenni, hogy egy színdarabon, amin Prágában nevetnek, Budapesten zokognak? Utóbbinak épp a héten voltam szemtanúja, és igencsak elgondolkoztam rajta. Mennyire értjük a másik ember esztétikai érveit, egyáltalán, a megjelenését, és mennyiben kell egy nemzetköziségre törekvő brandnek saját ideáit „fejre állítania”, adott esetben egészen átalakítania a prezentálásukat ahhoz, hogy egy másik kontinensen is érthetőek legyenek?

Nem úgy születünk (gondolkozzunk most egy tehetséges és felelősségteljes designer fejével), hogy a szakma minden fogalma sisakban, mellvértben, teljes fegyverzetben, 20 nyelvre és nemzetre adaptálva, készen kipattan az agyunkból, mint Pallasz Athéné a féltékeny Zeusz fejéből. Fogalmaink olyan egyéniek lehetnek, akár

Attempting to use a different metaphor, fashion has now become something like a gigantic and loud ontological alarm clock, that wakes us all of a sudden from our comfortable snoozing and shakes us in our artistic problems, looks, and questions of lifestyle and life coaching. With brands constantly promoting, introducing and communicating themselves globally, and fashion knocking on our doors via Instagram, Tumblr, and Youtube, from Shanghai to New York, it is interesting to question whether there are still any local characteristics traceable in the works of creative teams? In this very moment Lady Gaga and Alexander Wang (as the creative director of Balenciaga) are posing at the Balenciaga Fall 2015 show, where Kanye West, Kim Kardashian West, and Danielle Steel are also present. Do we understand what exactly is happening? The real interesting thing is how the clothes are interpreted in Budapest, Prague, or Madrid, and vice versa, how a designer let’s say in Kecskemét is interpreting his or her thoughts while he or she is about to show that collection in Sydney?

All designers dream about international acclaim, while they are facing with several dilemmas during the execution of their ideas, as being anywhere and everywhere available is the price for reaching their goal. What does availability mean in case of a piece of clothing or shoe nowadays, that through the web all pictures reach everywhere? Can fashion be as local as humour, that for example a play that causes laughter in Praha makes the audience cry in Budapest? I experienced that personally last week and it made me think. How much do we understand the aesthetic arguments and look of another person, and to what extent should brands, busy attempting to break internationally, turn their own ideas upside-down and transform their presentation in order to be understood in a different continent?

We are not born (supposing we are talented and responsible designers) with professional knowledge available in full armour and adapted

a szépségről, a kényelemről, az erotikusról legyen szó az öltözködés tekintetében, hogy kifejezetten segít, ha egyes tárgyak univerzálisan megkerülhetetlenekké válnak időről időre, és legalább ezek egyértelműen értelmezhetőek.

Miközben írok, éppen egy beszélgetés zajlik a ShowStudióban arról, hogy mit jelent a rebranding marketingstratégia egy divatmárka új identitásának felépítése során, és mi a szerepe a közönség képzeletvilágának felcsigázásában és ébren tartásában az Instagramon nagyon átgondoltan csepegtetett részinformációknak egy-egy új kollekció bemutatása előtt? Amely kérdés azért érdekes most számunkra, mert az Instagramon élő márkák képei természetesen a világ minden táján ugyanúgy elérhetőek. Az Instagram úgy működik, mint a fashion világ nagy nagy közös „tudatalattija”, amely képek millióit rejt.

Hogy a magyar divattervezők kollekciójánál maradjunk, és megpróbáljuk megérteni, hogyan navigál egy kollekció a bolygó másik oldalára úgy, hogy ott is érthető és hordható lehessen annak ellenére, hogy az ott élők hétköznapi valósága nagyon eltérő lehet a kollekció megszületésének egyébként egyre inkább virtualizálódó földrajzi helyétől, nézzünk sok divatelméleti közvetítést. Néha nagyon fogunk csodálkozni. Márpedig nem kisebb személy, mint Arisztotelész mondta: a csodálkozás a filozófia kezdete.

to 20 languages and nations that just pops out of our heads like Pallas Athena did from the jealous Zeus's. Our notions of beauty, comfort, or erotics in connection with clothing are so diverse, that it is even helpful when certain objects become universally inevitable from time to time and can be clearly defined, at least.

While I am writing, there is a discussion going on at ShowStudio about what the marketing strategy of rebranding means when building a new identity for a brand, and how Instagram can be used to excite and maintain the imagination of the audience deliberately by dripping small information-slices before introducing a new collection. This is especially interesting for us as the pictures by brands active on Instagram are of course available in every corner of the globe. Instagram works like the big, common subconscious of the fashion world storing millions of images.

Remaining with the example of Hungarian designers, to understand how a collection navigates to the other end of the world and how it becomes understandable and wearable there, even though the the reality of the audience can be very much different from its otherwise slowly virtualizing geographical birthplace, one should follow broadcasts on fashion theory regularly. You might be surprised. And no smaller person than Aristotle said: wondering is the beginning of philosophy.

The shift

Pusztán öltözékeink iparát soha nem lehetett divatként definiálni, mint azt oly sokan teszik. Életünk ezen hatalmas irányítója nem ragad meg a ruhák és kiegészítők határánál, annál sokkal átfogóbb keretet kínál egy egyre tágulónak tűnő világban. A rengeteg tulajdonság és alakító tényező különböző iparágakra oszlik, melyek évezredek óta élnek szimbiózisban egymással, egy örökké kutatott harmónia reményében. Ha a divatvilág kifutóira fókuszálunk, megérezhetjük ennek mámorát, hiszen a divatvilág hírnökei mind egy célért dolgoznak: modellek felhasználásával bemutatni és meggyőzni minket jövőbeni múzsáink kilétéről. Az elmúlt évtizedekben egy fő kérdés látszik ismétlődni: múzsáink kiléte vagy megjelenése a fontosabb tényező?

The industry built around our clothing could never be defined simply as fashion, like many do. This enormous influencing force in our lives cannot be limited to clothes and accessories since it provides a more comprehensive frame in our ever-expanding world. The various characteristics and shaping forces are divided between several industries that have been living in a symbiosis for thousands of years, constantly looking for a desired harmony. If we focus on the runways of the world we can experience the ecstasy of this as the guards of the fashion industry are all working for one goal: by using models, they wish to introduce and convince us about our future muses. In the last decades one main question keeps arising: is it the identity or the appearance of our muses that counts the most?

A folyamatos hajtás és esetenként a kényszeres megújulás a versenyben maradásért most egy olyan ponthoz érkezett, mely nagyban befolyásolja a divatszakma jövőjét és alakulását. Az elmúlt években a közösségi média népszerűségének robbanásszerű növekedése és ennek hatása egy olyan esemény, amely mellett a modellszakma sem tud drasztikus változások nélkül elmenni.

Egy modell alapvető feladata, hogy a kifutón, illetve a képeken magára és ezen keresztül a ruhadarabokra terelje a figyelmet. A közönség figyelmét sokféle módon fel tudja kelteni, kivételesen szép vagy éppen különleges, sokkoló vonásokkal. A tervezőknek csak ez számít, úgy tűnik olyannyira, hogy az elmúlt időszakban egyre többször fordul elő az, hogy a modell népszerűségén keresztül vonja magára a figyelmet. Ebben az esetben nem a divatszakma által kinevelt topmodellekre kell gondolni, hanem a popkultúra legújabb generációjának tagjaira, akik egymás után követelik helyüket a világ nagyvárosainak legjelentősebb kifutóin, illetve kamerái előtt.

Egy-egy trend születésének megszokott folyamata az, hogy miután a tervező a kifutóra küldi a darabokat, azok a legnagyobb celebek gardrójában helyet foglalva vagy a vezető divatmagazinok oldalain nyernek ikonikus státuszt. A popkultúrának kiemelkedő fontossága van egy-egy trendirányzat megszilárdításában, és a főszerep az ünnevelt személyiségeké, illetve az őket öltöztető stylistoké. A hírességek végigvonulásának a divatbemutatókon és szereplésüknek a divatkampányokban azonban teljesen más jelentősége van. Az eleve rivaldafényt élvező alanyokat modelliként, azaz eszközként használva a tervező, illetve a divatház irányítja őket, szinte elhanyagolhatóvá zsugorítva a ruhaválasztás lehetőségét számukra. A lehetőségek folyamatos tágulásának köszönhetően a divatszakma s a popkultúra összeolvadásának kezdete figyelhető meg, ami talán egy évtizedeken át uralkodó egyensúly megbontója lehet.

A divat, mint a legtöbb művészeti irányzat is, a folyamatos megújulásra épül. A szezon aktuális mo-

The industry built around our clothing could never be defined simply as fashion, like many do. This enormous influencing force in our lives cannot be limited to clothes and accessories since it provides a more comprehensive frame in our ever-expanding world. The various characteristics and shaping forces are divided between several industries that have been living in a symbiosis for thousands of years, constantly looking for a desired harmony. If we focus on the runways of the world we can experience the ecstasy of this as the guards of the fashion industry are all working for one goal: by using models, they wish to introduce and convince us about our future muses. In the last decades one main question keeps arising: is it the identity or the appearance of our muses that counts the most?

Models do what their ultimate job is: draw attention to themselves and the clothes they are wearing. But to do this, either on the runway, or on pictures, they need extremely beautiful, or extraordinary, shocking features. Nowadays it seems that only the attention matters to the designers; to the extent that they commonly attract it through the popularity of the model. In this case, we're not talking about the fashion industry's classical top models, but the pop culture's new generation and its members demanding their places in the world's most significant runways of the big cities.

When trends are born, designers send their pieces to the runways, and later those land in the wardrobes of the celebrities, or gain iconic status on the pages of leading fashion magazines. Pop culture has a significant role in confirming some of the trends and the choices are in the hand of the biggest celebrities and their stylists. Yet when stars walk down the runway and appear in campaigns, the whole interaction has a different meaning. The ones already in limelight are used as tools by the designers, left with no choice to choose their own clothes. Through the broadening of opportunities, the

delljeinek kiválasztása is lépést kell, hogy tartson ezzel, így a modellszakmában is megfigyelhetők különböző trendek. A celebritásokkal való közös munka is egy ilyen trendnek számít, melynek okai és előzményei is könnyen definiálhatók. A követőinek számán alapuló közösségi oldalak berobbanása a médiába az egyik legalapvetőbb oka annak, hogy a divatszakmabeliek egyre inkább a biztos rajongótáborral rendelkező modelleket választják. Senkitől nem várható el, hogy egy-egy milliós követőszámmal rendelkező, jó esetben esztétikus külsejű hírességre ne csapjon le rögtön, hiszen ez a publikum megszólításának egyik legegyszerűbb módja. A követők mára olyan értéknek számítanak, hogy a vásárlók és felhasználók irányította üzleti életben egyetlen divatcég sem hagyhatja őket figyelmen kívül. Egy-egy gondosan kiválasztott outfit egyetlen kattintással jut el milliókhoz és tesz szert hihetetlen népszerűsége. A közösségi média uralmának másik fontos következménye a modellek karrierjének hihetetlen mértékű felgyorsulása és körülményeik megváltozása.

Évtizedekkel ezelőtt topmodellnek lenni olyan kiváltság volt, amely egy életre szóló sztársággal járt. Mást jelentett rajongónak lenni, hiszen bálványaink sokkal elérhetetlenebbnek és megközelíthetetlenebbnek számítottak, mint ma. Ez lassabb, de biztosabb karriereket jelentett, hiszen

fusion of fashion industry and pop culture has started, and may soon turn over the balance that has been prevailing for decades.

Fashion, just as other branches of art, is based on constant renewal. The season's selection of models has to keep up with that, and therefore trends appear in the modeling industry too. The collaboration with celebrities is a notable one, with reasonable antecedent and causes. It comes as no surprise, that as the follower-based social sites flooded the media, the experts of the industry started using models with the greatest number of fans possible. Nobody can be blamed for using good looking celebrities with millions of followers, since it's the easiest way to address the public. The number of followers is a value that needs to be taken into account by fashion firms driven by the consumer market. A carefully chosen outfit reaches millions of people and gains incredible popularity with just one click. This factor, the reign of social media results in altering the path of model careers. In these different circumstances being a supermodel isn't a privilege that brings lifelong fame anymore. It changed, just as being a fan in the times when celebrities seemed unattainable and inaccessible. Back then their careers were built slowly, but more securely, and their attitudes, faces weren't

egy-egy modell arca, neve, attitűdje nem használódott el két-három év és heti négy selfie után. Ha a divatszakmában a sztárgyár nem is szűnik meg működni, de lelassul, akkor nincs más lehetőség, mint eleve körülrajongott személyekkel betölteni a figyelemért kiáltó helyeket.

Az is a média idővel való versenyfutásának tudható be, hogy az említett celebpalánták követői még meg sem emésztették a napokkal ezelőtt megosztott hírt, de nekik máris újat kell produkálniuk. Egy-egy divatkampány vagy kifutó kipipálása a listáról pedig nagyjából egyenlő előnnyel jár mindkét fél számára: a modellnek szegődött illető is megkapja a neki járó oldalakat a sajtóban, ugyanígy a tervező, aki azt érheti el, hogy kreációival olyan közönséget célozzon meg, akik korábban abszolút nem mutattak érdeklődést a divatszakra iránt.

Az említett jelenség az idő előrehaladtával egyre több résztvevővel és egyre nagyobb viták keretében bontakozik ki, a kérdés viszont az, hogy hová vezet. Az elkövetkező szezonokban meglátjuk, hogy a divatszakra résztvevői továbbra is feláldozzák-e kreatív víziójukat a hírnév oltárán, vagy a modellügynökségeknek sikerül olyan modellszemélyiségeket kinevelni, akik versengeni tudnak ezen sztárok hírnevével és mediaszereplésével.

used up in 2-3 years after 4 selfies per week. So if the fashion industry's star producing factory in the classical sense slows down, there's no other chance than filling the places with the kids of pop culture.

When these kids come up with news every other day, leaving their followers no time to process, we witness media's race with time. The campaigns and fashion shows ticked off the list mean equal benefit to both the model, who gets the pages in press, and the designer reaching an audience that hasn't been interested in the fashion industry before.

As time goes by, this phenomenon will evolve at debates with more and more participants, the only question is where it leads. The next seasons will show whether the fashion industry sacrifices its creative visions at the altar of fame, or the modeling agencies will successfully bring up models that can compete with the celebrities' popularity and their media handling.

text ESZTER BOLDOV
pictures MELODIE JENG

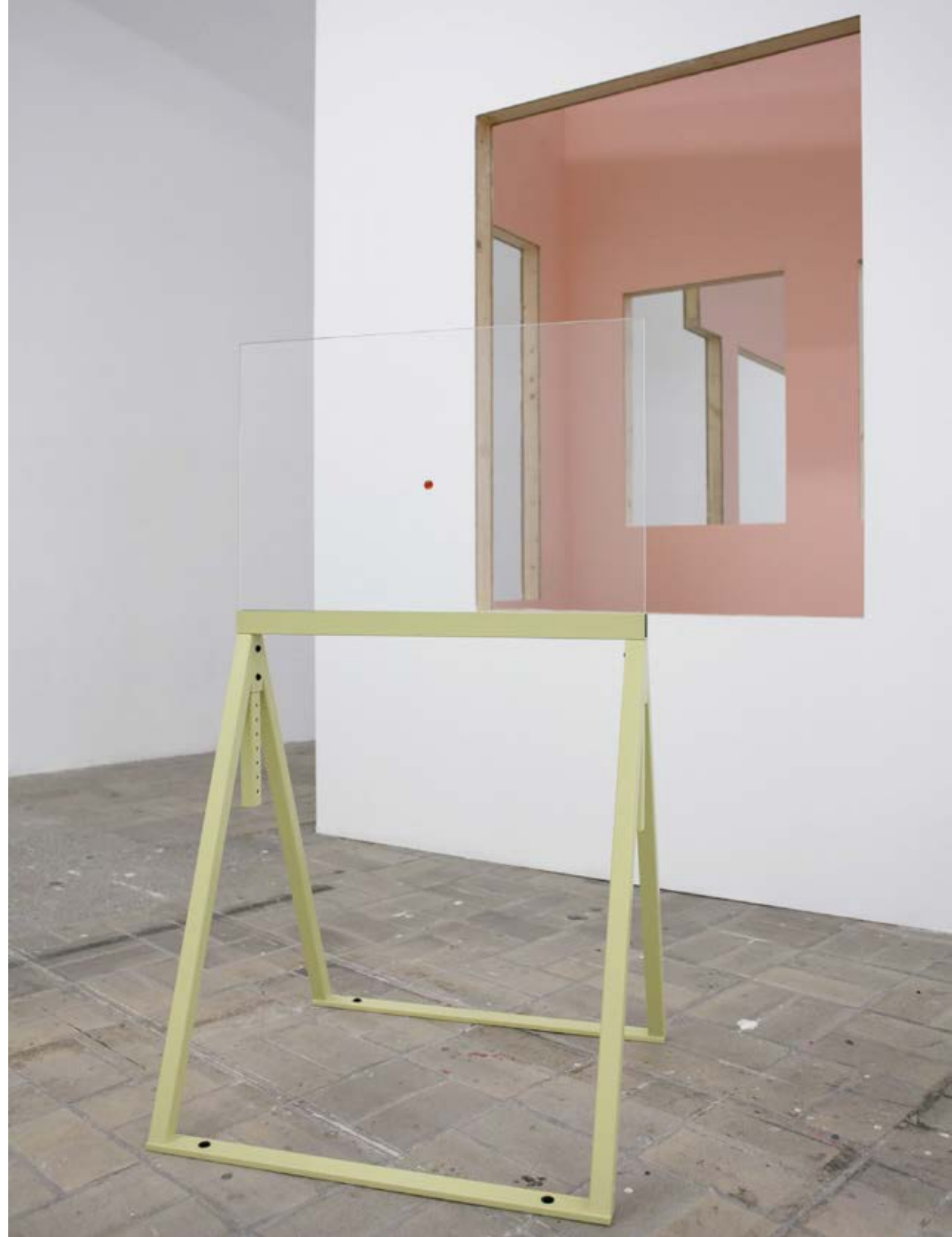
Interview

interview

To welcome the feeling of uncertainty

Az "izlandi művész" kategória néhány év alatt brand lett világszerte. Az "izlandi művész", aki főként "Berlinben él és alkot" még tovább növelheti a faktort, amivel magához vonzza a kortárs (képző)művészet rajongóit. A faktorok minket Elín Hansdóttirhoz (35) vezettek, akibe megmagyarázhatatlan módon elsőre beleszerettünk, személyére ismeretlen barátként tekintünk. Legújabb berlini kiállítását látva helyspecifikus installációinak, optikai "csalódáskeltéseinek" és építészeti érzékenységének lényege is megfogott minket. Gyerekes rajongásunkkal immáron alkotói lényét és munkáinak finomságát egybe-
mosva mint "talált kincset" mutatjuk be nektek.

The category of "Icelandic artists" has become a well-known brand in the recent years around the world. The title of the "Icelandic artist" who mainly "lives and works in Berlin" can further enhance the factor that attracts fans of contemporary (fine) art. These factors led us to Elín Hansdóttír (35), for whom we fell for the very first minute for some inexplicable reason, and about whom we immediately thought of as an unknown friend. Upon seeing her latest show in Berlin featuring a site-specific installation, we were fascinated by his optical deceptions and architectural sensitivity. Now, heated by our child-like enthusiasm and mixing together his creative persona with the subtilty of his works, we present you him as our "found treasure".

Mikor leled egy műalkotásban örömed?

Amikor az provokálja a korábbi, rögzült nézeteimet és új megvilágításba helyezi azt, ahogy a térről és időről gondolkodom.

Hogyan jellemeznéd a "tereidet", általánosságban?

A legtöbb esetben helyspecifikusak a munkáim, ami azt jelenti, hogy az adott tér elemeit használom fel kiindulási alapként. Erre egy jó példa az Iceland Academy of Artsra készített 2013-as diplomamunkám, amikor a kiállítási tér oszlopairól készítettem egy másolatot, ami viszont különbözött az eredetiktől, mivel bele lehetett lépni. A belsejét tükörrel burkoltam, így egy nagyon kicsi térben sikerült a végtelenség érzetét kelteni. A cél általában az, hogy a tér, amiben a műtárgy megjelenik, megváltozzon; néha az alkotások kinőnek a környezetükből (pl. Mud Brick Spiral, 2012), máskor teljesen uralják, szinte felülírják és kitöltik a teret (pl. Path, 2008).

Mesélnél kicsit az új berlini kiállításodról?

A KW-ba készült Suspension of disbelief valami újat próbáltam ki. Pár éve már foglalkoztat az üvegfestés; ez egy olyan technika, amelyet a mozi hőskorában használtak forgatásokon a díszlet kiterjesztésére. A legkezdetlegesebb filmeket egy egyszerű festett vászon előtt forgatták. Az se érdekelt senkit, ha esetleg a szél megmozgatta a vásznat. A közönség partner volt ebben az illúziókeltős játékban, ami tulajdonképpen a valós érzékelésük félreértelmezését jelentette; tehát a nézők felfüggesztették a hitetlenségüket. A KW-ba hat üvegfestményt készítettünk, melyek háromdimenziós struktúrák közé kerültek a kiállítási térben. Majd a koreográfus Margrét Bjarnadóttirral, a filmes Frerk Lintzsel és a zenész Úlfur Hanssonal együttműködésben forgattunk egy filmet ebben a térben, amit a második szinten, az installáció fölött vetítünk. A projekt célja, hogy a lencsén keresztül előbb szétrobbantsa, majd újraépítse a teret.

When does an art piece give you pleasure?

When it provokes my predetermined opinions and opens up new ways to experience or think about space and temporality.

How would you describe your "spaces" in general?

In most cases I work site-specifically, meaning that I use elements of the given space as a base to work from. A good example is my graduation piece from the Iceland Academy of the Arts in 2003, where I built a replica of one of the columns in the exhibition space, which differed from the others since it was possible to enter it. On the inside it was covered with mirrors, so within a very small space there was a sensation of an infinite landscape. The aim is very often to alter the space that the works are built into; sometimes they grow out of the environment (f.e Mud Brick Spiral, 2012), other times they take over the space, even erase it completely (f.e Path, 2008).

Can you tell us a bit about your new show in Berlin?

For Suspension of Disbelief at KW I am trying out something new. I have been fascinated with glass paintings for a few years which was an early cinema technique used to extend the limits of a film set. New sceneries were painted on large sheets of glass which the film was shot through. The most primitive films were shot against a painted backcloth. Nobody minded even when the backcloth flapped in the wind. Audiences decided to go along with an illusion which in real terms describes a misinterpretation of a true sensation; they suspended their disbelief. I'm fascinated by precisely that moment in our perception. For KW we produced 6 glass paintings which were placed amongst three dimensional structures in the exhibition space. Then, in collaboration with choreographer Margrét Bjarnadóttir, filmmaker Frerk Lintz and musician Úlfur Hansson we shot and edited a film in the space, which is shown on

Lehet, hogy kicsit személyes kérdés, de magabiztosnak érzed magad a munkáiddal kapcsolatban?

Amíg a projekt alakulóban vagy épp kivitelezés alatt van, addig nem. A magabiztosság csak pár év elteltével jelentkezik, amikor képes vagyok a projekteket biztos távoból, ill. a többivel összefüggésben szemlélni. De néhány éve úgy döntöttem, hogy felülkerekedek a bizonytalanság érzésén. A kísérletezés mindig magában hordozza a kudarc lehetőségét. A kudarc talán nem is a jó szó erre, hiszen a kísérletezés egy nyomozó-kutató munka, ami soha nem lehet gyümölcsöző, ha célorientált.

Mit nyújt számodra a művészet?

Lehetőséget teremt arra, hogy körbeutazzam a világot és a legkülönbözőbb emberekkel dolgozzak együtt. Ez eléggé kiváltságos helyzet.

Mindig is installációkon dolgoztál, vagy kipróbáltál más technikákat is?

A tanulmányaim során nem fókuszáltam kizárólag egyetlen műfajra, aminek megvannak az előnyei és a hátrányai is. Egyfelől csodálom azokat, akik egy terület szakemberévé képezték magukat, másfelől viszont megkönnyebbülés számomra, hogy nem vagyok egyetlen műfajhoz kötve,

the 2nd floor above the installation. The project is an attempt to explode and reinvent the space through the eye of the lens.

This might be a bit personal but do you feel confident about your work?

Not when I'm developing projects or setting them up. The confidence comes a few years later, when I see the projects in perspective and in relation to one another. But a few years ago I decided to welcome that feeling of uncertainty. There is always a risk of failure when experimenting. Maybe failure isn't even the correct word, because experimentation is a quest and can never be fruitful if it's goal orientated.

What does your art give you?

It gives me the opportunity to travel the world and collaborate with all kinds of people. It's quite a privilege.

Have you always worked with installations or did you use other techniques before? During my studies I never chose one medium to focus on, which has it's pros and cons. On the one hand I admire people who are specialists in their field, but on the other hand I am relieved not to be bound to a certain medium because it gives me

mert így megvan az a szabadságom, hogy mindig az alapoktól fogjak hozzá a munkához.

Azt tudjuk, hogy a műalkotásoknak van jelentésük, üzenetük; van személyiségük is szerinted?

Úgy gondolom, a műalkotások épp attól bírnak jelentéstartalommal, hogy különböző személyiségek értelmezik őket.

Munkának érzed, mikor alkotsz? Igen.

Hogy zajlik az alkotási folyamat nálad? Terv alapján dolgozol?

A kivitelezés terv alapján történik, de a kreatív folyamatokat nem lehet előre eltervezni, ami egyszerre rémisztő és ugyanakkor csodálatos meglepetésekkel teli.

A munkáiddal valami létezőt jelenítesz meg, ill. alkotsz újjá, vagy épp ellenkezőleg: egy mesterseges dolgot hozol létre?

A már létező struktúrákat jelenítem meg és egyszerre formálom át az alkotásaimmal. Ugyanakkor úgy tekintek rájuk, mint a mindennapi életünket megakasztó elemekre, melyek ha csak egy pillanatra is, de mozdítanak a nézőpontunkon.

freedom to start from scratch each time.

We know that artworks have meanings, messages but do you think they have "personality"?

I think artworks have meanings precisely because of the different personalities that experience them.

Does it feel like working for you when you are working?

Yes.

How can we imagine the creative process? Do you work with a plan?

When it comes to production I work with a plan, but the creative process cannot be planned, which can be terrifying but at the same time always full of wonderful surprises.

Do you think your works represent or recreate something existing or are they the opposite, artificial, something that doesn't exist naturally? They both represent and recreate existing structures in our environment. But I would like to think of them as a disruptive element in our everyday life, something that, even only for a split second, shifts our focus.

The itchy plant

Amikor felkértük Ádámot interjúra az Upside Down c. számunkhoz, nem tudtuk, hogy nála tökéletesebb választás nem lehetett volna senki más. Ő a legszimpatikusabb, két lábon járó „Upside Down”. Ha eddig egész életünkben elhittünk volna valamit a feketéről vagy a plexiről, egy Ádámmal való beszélgetés után jó szívvel hittünk volna annak az ellenkezőjében is. Pedig ő nem kérte volna soha, hogy így legyen.

When we asked Ádám Kokesch for an interview for our Upside Down issue, we didn't know yet that we have made the perfect choice. He is the most likeable, down-to-earth "Upside Down". If we had any strong concepts about the colour black or plexi for instance, after talking to Ádám we could easily believe the opposite. Even though he never asked for it.

Kokesch Ádámot nagy figyelem övezte a 2013-as Isztambuli Biennále idején, most pedig az OFF-Biennále kitalálói hozták közel hozzánk ismét. Önálló alkotással készül éppen erre a kortárs művészeti eseményre, melyet független alkotócsoporthoz és kurátorok hoztak létre. Az OFF – ha úgy tetszik – önszerveződő, civil fejlesztés, amely során mindenféle műfajú alkotás által buzdítanak mindenkit önálló művészetfogyasztásra és gondolkodásra. Az első találkozás alkalmával még csak a gondolatról mesélt nekünk, legközelebb egy újabb fél-tárgy jelent meg a műtermében.

INSPIRÁLÓ PSZICHOLÓGIA

Amint beléptem Kokesch Ádám műtermébe, úgy éreztem, hogy egy másik bolygóra repültem az ajtóig megtett tíz lépcsőfokkal. Egy kaotikus világba, ahol a tárgyak labirintusából pár meghatározhatatlan objektum emelkedik ki, az absztrakt teret uralva. A tájékozódásban egyedül a növények nyújtottak biztos pontot, amelyek nyugalmat sugalltak az életteli, egymással és velem kommunikálni kívánó tárgyak között.

A nyüzsgő térből a friss levegőre kilépve Ádám mesélni kezdett nekünk: Nagyon foglalkoztat a furcsa feszültség az időben, hogy az ötlet, a döntés folyamata pillanatnyi, a kivitelezés tovább tart, és a kettő kihat egymásra. A gyermekpszichológiának van egy módszere, amit világjátéknak hívnak. Egy játékokkal teli szobában zajlik, ahol a gyerek játszik, a pszichológus pedig nagyjából mindenre rákérdez. Ezáltal próbálja diagnosztizálni az esetleges mentális problémákat és felmérni a gyerek fejlettségét korához képest. Ez a helyzet számomra inspirációként, ideáltípusként működik, hogy egy ártatlan gyereket castingol egy felnőtt, mikor pont ennek az ártatlan és teljesen harmonikus egységnek kellene mintául szolgálnia a felnőttek világának. Ilyenfajta ártatlan pozíció létrehozása érdekel engem igazán.

HIPERAKTÍV KARAKTER

Számomra minden inspirációforrás, de valójában banális módon főként a műtermem. A felhalmozott

Ádám Kokesch got in the limelight during the 2013 Istanbul Biennial, and now he was brought to our attention again by the minds behind OFF-Biennale. He is preparing an individual piece for the event organised by a group of independent artists and curators. OFF is a civil initiative based on self-organisation that attempts to inspire audiences for thinking and independent art-consumption by showcasing a wide range of artworks. Upon our first meeting Ádám was talking about the background idea, but next time a new half-object appeared in his studio.

INSPIRING PHILOSOPHY

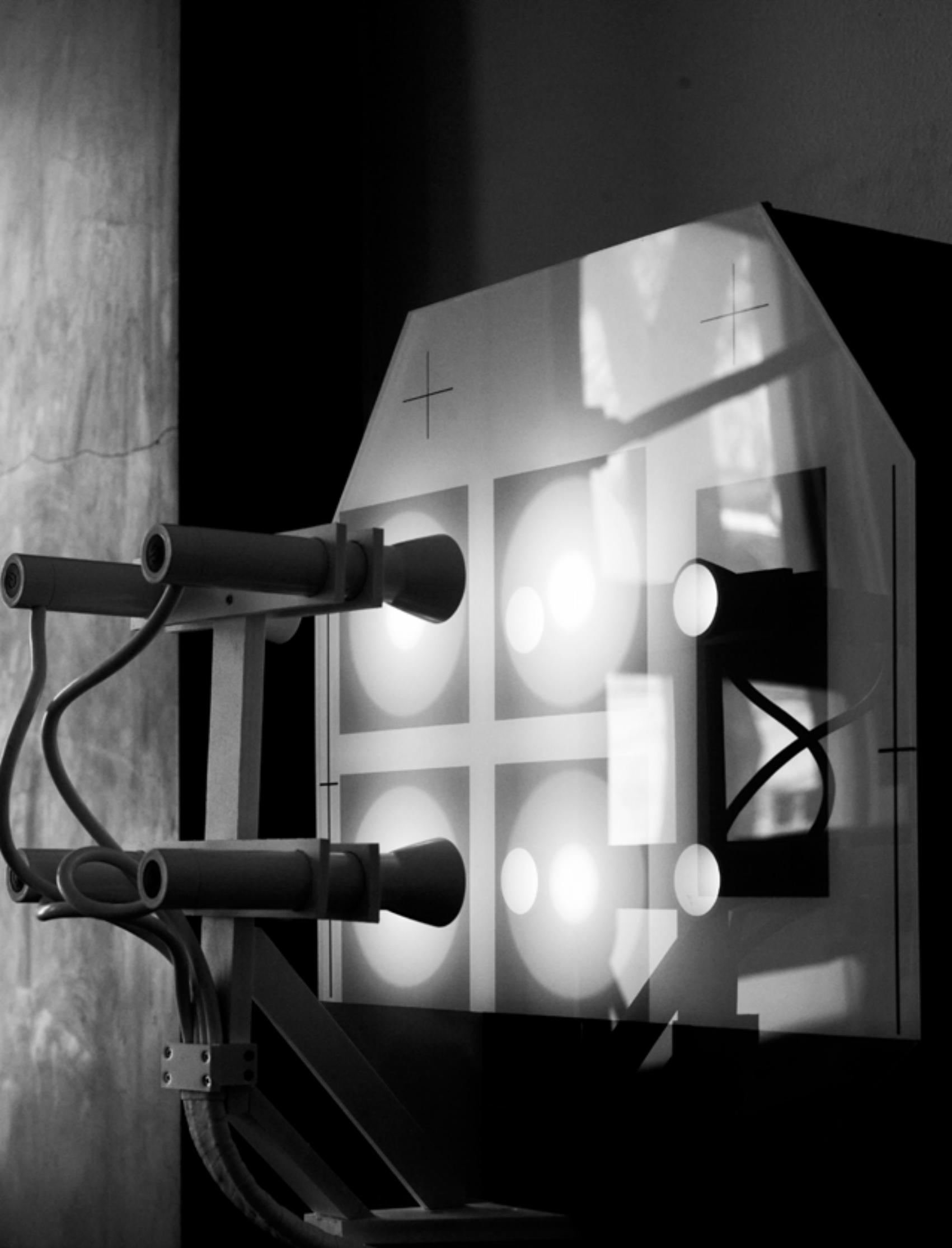
As I entered Ádám Kokesch's studio I felt that the ten stair-steps leading to his door transferred me to a completely different planet. I arrived to a chaotic universe where a few undefinable pieces emerged from a labyrinth of objects, ruling the abstract space. Plants seemed to be the sole points of orientation providing stillness amongst the myriad of objects constantly in conversation with me and with each other.

Leaving the busy space behind and stepping out to the fresh air, Ádám begins talking: I am fascinated with the strange tension in time, that while the birth of the idea and the act of decision take only a second, execution lasts longer, and these two influence each other. There is a method in child psychology called world-play. It is acted out in a room full of toys, and while the child is playing the psychologist is constantly posing questions about everything. This way they are able to determine the possible mental disorders and the level of maturity of the child in relation to age. I find this situation of a psychologist casting an innocent child very inspirational, as this innocent and harmonious peace of mind is exactly what should serve as an example.

HYPERACTIVE CHARACTER

I think that art cannot be by-passed. It is present in each culture and society, the difference lies in the way it is defined and consumed.

tárgyak és az én kis mikroklímám az, ami a leg-optimálisabb alkotói működésemnek. Szeretném úgy érezni, hogy ott a tárgyaim valamilyen módon önálló életet is élnek.

Szerintem a művészet megkerülhetetlen. Minden kultúrában, társadalomban jelen van, csak épp máshogy nevezik, fogyasztják. A tatlini eszme is sugallja, hogy mindig körülöttünk van, csak nem feltétlenül mindenki számára és minden helyzetben felismerhető formában. Ezenkívül nagyon fontosnak tartom, hogy a kultúrához, művészetéhez, irodalomhoz, egyáltalán a tudáshoz hozzáférést biztosítsunk. Habár hiperaktív karakter vagyok, soha nem okoz gondot a sorban állás, várakozás, ilyenkor elmerülök a gondolataimban és megfeledkezem a külső világról (a gimnáziumban fejlesztettem tökéletesre ezt a képességet!). Olyan vagyok, mint egy növény, ami csendben elszórakoztatja magát.

Nagyon sokat fotózok, helyzeteket, fényeket, anyagkapcsolatokat, szituációkat, és ezek akumulálódnak, sok esetben hétköznapi tünemények a tárgyaim. Például amikor két hétköznapi tárgyon átüt a fény, és ez valamilyen okból megfog engem, próbálok visszaadni a munkámban is.

FÉNY, MŰTÁRGY

Persze a végtelenségig nem tűrik, de mindig örömmel tölt el, amikor egy kiállítóteremben, ahol nem az az alaphangulat, hogy lehet a műtárgyakkal érintkezni, az emberek készíttetését érzik arra, hogy hozzájuk nyúljanak.

Mostanában komplexebb tárgyakat csinállok, amelyek önmagukat világítják, és ilyen helyzetben leginkább a falra akasztott pozíciók képzelhetőek el. Valamint a minimalista, miniatűr konstrukcióimnál szeretem, ha nem tipikus műtárgyi helyzetben vannak. Például a szenzorokra – amelyeknél kifejezetten azt szeretem, ha egy nem tipikus műtárgyi helyzetben vannak – gyakran mondják, hogy mint ha megfigyelők lennének, de én inkább a részvé-

The Tatlinian ideas also suggest that art is all around us albeit not always in a form that can be easily recognized by everyone. I think it is very important to make culture, art, literature, and basically just culture available for everyone.

Although I am hyperactive, standing in a queue or waiting does not bother me; this is when I can submerge in my thoughts and forget about the outer world (I mastered this ability of mine at secondary school!). I am like a plant that entertains itself in silence.

I take pictures a lot; I photograph settings, lights, connections of materials, situations, all accumulating in the end. My subjects are often everyday phenomena. For example when light strikes through some everyday object and it captivates me for some reason, I try to convey that experience with my pieces.

LIGHT, ARTWORK

Of course it cannot be taken to an extreme level, but it always fills me with joy when I see that people feel the urge to touch art pieces in the exhibition space, where otherwise such behavior is not the norm. These days I am creating more complex objects that illuminate themselves, which leads to a form that is more suited to be positioned on walls. Also, I prefer to showcase my minimalist and miniature constructions in an environment that is otherwise not typical of artworks. Sensors, for example, are said to be observers, but since they are in a concealed position, in my reading they represent a more hidden and secretive form of participation.

PLEXI, UNITY

I have always liked natural light but a few years ago I had to exhibit in a space where only artificial light was available. Since then I have

tel rejtettebb, rejtekezőbb formájaként tekintek ezekre az eldugottabb helyzetben lévő tárgyra.

PLEXI, EGYSÉG

Mindig is szerettem a természetes fényt, de pár éve ki kellett állítanom egy mesterséges fénnel rendelkező térben. Azóta elkezdett foglalkoztatni, hogy a világítás hogyan manipulálható, irányítható, és mostanában egyre többször használom a plexi és az épített szerkezet optikai vetületeit. Eddig is számoltam vele, hogy a véletlenszerűség a fényhatások útján a tárgyak részévé válik, de most már én generálom őket mesterséges fénnel.

Szándékom a műtárgyak orientációjának felborítása. Megihlet, amikor egy tárgy nem azonosítható mint klasszikus műtárgyi típus, és felmerül a kérdés, hogy honnan nézzük, honnan van komponálva, stb. Ilyenfajta obszervációs folyamat megteremtése és egy szemlélet létrehozása a célom, amely egyensúlykísérlete folyamatos és nincsen végállapota. Egy műalkotás szerintem attól jó, ha megbonthatatlan egységet képez. Nem lehet sem hozzátenni, sem elvenni belőle. Saját munkáim esetében: ami autonóm és saját entitásként működik. Ami jó kérdést tesz fel és színes válaszokat ad. A megfigyeltség velejárója a szorongás, a bizonytalan lelkiállapot. Én pedig pont hogy megnyugtató, csendes, harmonikus jelenlétként élem meg, ahogyan tárgyaim elálldigálnak, mint a szobanövények.

IZGÁGA.

been preoccupied with ways to manipulate and drive lighting, and nowadays I am more and more using the optical projection of plexi and built structures. I have taken into consideration before that, through lighting effect, unpredictability becomes a part of the piece, but now I generate this myself by using artificial light.

My aim is to upset the orientation of art pieces. I find it inspirational when the category of an object cannot be defined by traditional art terms, and the starting point of the examination of the composition becomes debatable. I wish to establish a kind of observational process and approach which involves constant experimentation in balance and has no ending point.

I think an artwork is good if it forms an unbreakable unity. It cannot be complemented or taken away from. In my own case it is something autonomous that works as a self-sufficient entity. Something that poses great questions and gives colorful answers. Being under observance goes hand in hand with feelings of angst and insecurity. I, however, perceive it as a calm and harmonious presence the way my objects are just standing around like houseplants.

ITCHY.

Sounds for you

New York. Lower East side. A mindennapok zaját egy itt elrejtett, csendes, fehér terembe történő belépéssel egy pillanat alatt elfelejthetjük, legalábbis első ránézésre. Többek között itt, a Bitforms Galleryben történik a hipnózis, amely Zimoun tökéletesen precíz és gondosan tervezett installációinak eredménye. A fiatal művész világszerte zajló szülőkiállításai által megtalálta az egyensúlyt a modern, letisztult formák és az élet kaotikus erői között. Zimoun beszélgetésünk idején New Yorkban egyszerre három kiállításon látható.

New York. Lower East Side. Entering a quiet, white room makes us absolutely forget the dull noises of everyday life, at least at first sight. The hypnosis takes place at the Bitform Gallery, where Zimoun's carefully designed installation has been revealed. As the young artist had solo exhibitions throughout the world, he found the balance between modern, clear-cut shaping/shapes and chaotic forces of life. At the time of our conversation three of Zimoun's exhibitions can be found in NYC.

20 prepared dc-motors, 81
cardboard boxes 70x70x70cm
Zimoun in collaboration with
Architect Hannes Zweifel 2014

Mi volt az első alkalom, hogy megigézett a hang?

Az első hanghoz és tárgyhoz köthető emlékem a nagyszüleim házában lévő kazánszobából származik. Egy öreg olajmelegítőjük volt, egy óriási szerkezet, amire én mint önálló személyiségre tekintettem. Gyakran elmentem mellette; izgatott a körülötte lévő hang és szag. Amikor működésben volt, erős - mély, sötét, szinte tapintható - zúgó hangja volt. Viszont mikor ez az óriási gép kikapcsolt, és elkezdett hűlni, apró, kattogó hangokat adott ki (mivel az anyagok hőmérséklete megváltozott), amit az kicsi szoba falai visszavertek. Ezt egyrészt nagyon szépnek találtam, másrészt nagyon erős kontrasztban volt a fűtési fázis bűgásával.

Lenyűgöző, ahogy a hangot, gépészetet és esztétikát összekapcsolod. Egyébként is érdekelnek ezek a dolgok, vagy csak az installációidon való kísérletezések során mélyedtél el bennük?

Már nagyon kicsi koromtól kezdve kutattam a hangok után, zenéltem, mindenféle hangszereken játszottam és próbálkoztam zeneszerzéssel. Ahogyan vizuális kifejezésmódokkal is, például festménnyel, fotóval, képregénnyel, vagy épp régi Xerox nyomtatókon való kísérletezéssel. Amióta az eszemet tudom, a hang, a zene, és a vizuális alkotás foglalkoztatott. Jelenlegi munkáimban ezek a területek összeolvadtak.

Ez egészen új megvilágításba helyezi a művedet, de mit gondolsz, a kiállításaid és performanszaid mennyiben és hogyan befolyásolják a közönséget?

Mint alkotó, nincs semmiféle konkrét elképzelésem arról, hogy miként szeretnék a közönségre hatni. A munkáim egyrészt nagyon konkrétak - azt kapod, amit látsz: egyszerű mechanikus szerkezeteket nyersanyagokkal kombinálva - másrészt viszont van egy absztrakt vetületük is. A műveket igyekszem leredukálni és nyersen tartani, címeik is mindig csak a felhasznált anyagok rövid leírását tartalmazzák. Én magam sok különböző irányba és számos dologhoz kapcsolom a munkákat.

When was the first time you felt fascination with sound?

One of the first memories I have - related to sound and object - is the furnace room at my grandparents place. It was an old oil heater, a big machine which - for me - had it's own personality. I was passing by this object quite often. Next to this huge machine it was very exciting in there related to the sound and smell. Either the heater was working and making an intense drone - deep, dark and very physical. Or after that phase it turned of and the hot, huge machine slowly cooled down. In doing so it produced many tiny clicking sounds (since the materials were changing temperature) which reflected off all the walls in this small room - it was very beautiful and in a strong contrast to the drone produced during the heating process.

It's amazing how you connect sound, mechanics and aesthetics, are you interested in these areas or did you just dig into them while experimenting with your installations?

Since a very young age I was exploring sound, making music, playing instruments, creating compositions as well as visual practices like doing paintings, cartoons, photographs, experiments with old Xerox machines and so on. As long as I can remember, I was fascinated and intrigued by being active in the fields of sound, music and visual creations. Later on this visual, sonic and compositional interests melted together into my current work.

This puts the works in a whole new dimension but do you think your shows or these kind of performances in general affect the viewer differently? How exactly?

As creator of the work there is not one specific idea how I wish to affect the audience. My work is on one hand very concrete - what you see is what you get: simple mechanical systems in combination with raw materials. On the other hand, my creations carry an abstract dimension. I keep the work very

157 prepared dc-motors,
cotton balls, cardboard boxes
60x20x20cm Zimoun 2014

Valami olyat kívánok létrehozni, ami stimulálja a gondolkodásomat és különböző összefüggések észrevételére és asszociációkra készítet. Ebben az értelemben remélem, képes vagyok ezt a gondolati szabadságot megadni a közönségnek is.

Úgy tűnik, vonzódasz a doboz formához és a minimal designhoz. Mi ennek az oka, és hogyan hat ez az összképre? Az installációid nagyon szervezetek és gondosan tervezettek, a hang és mozgás tökéletes harmóniában vannak, miközben épp a tárgyak és hangok "összeütközését" hivatottak demonstrálni, mely véletlenszerű módon fordul elő a mindennapokban. Van ennek az ellentétnek célja?

Egyszerre érdekel az egyszerűség és az összetettség: egyszerűség a rendszerben és összetettség az ebben a rendszerben jelentkező viselkedésben. Olyan stádiumokat igyekszem létrehozni, melyekben az anyagok egyéni tulajdonságaik szerint önálló működésbe lépnek. Anyagok, rezgési sajátosságok, arányok, tér, erő, frekvencia - ezek a folyamat kulcselemei. Vizsgálódásaim egyik központi témája a rezgő mikrostruktúrák, mely a mechanikus hangon és tervezett rendszerek áramlásán alapszik. Mind hang, mind vizualitás tekintetében a kompozíció alapja valamilyen egységnyi pulzáló aktivitás, aminek az időzítése és körvonalai az aktuális helyszínhez igazodnak. A felépített üres játék-sávokat a gravitáció, ellenállás, vakszerencse, és az ismétlődés hozza mozgásba. A szobraimnál és installációimnál a méretarány az erősítés és az optikai megsokszorozás eszközévé válik, mivel minden szerkezetet az adott kontextushoz igazítok.

Mesélj kicsit a művészi működésedről! Hogy találsz rá arra a struktúrára, ami biztosítja az általad megálmodott hangot? Vagy ez épp fordítva működik, és előbb építesz, hogy utána láthasd, milyen hangra képes a szerkezeted?

Engem az a keverék érdekel, ami véletlenszerűen és/vagy láncreakció folytán létrejövő, "élő" struktúrákból áll, szembeállítva azzal az előre

reduced and raw, even the titles are always just short descriptions of the materials used. I connect the works with various things myself, in many different directions. I try to create work, which is able to activate me, to make me thinking about various things and to create connections and associations. In that sense I hope to be able to give this freedom to the audience too.

You seem to have an affinity to boxes and minimal design. Why is that? How does this aspect of the work affect the experience? Your installations are very organized, very "planned", the sound and movement are in perfect harmony, but they are demonstrating the "collision" of objects and sounds which occur in our everyday lives randomly. Does this contrast have a purpose?

I'm interested in simplicity and complexity at the same time: simplicity in the system and complexity in the behavior that develops out of the system. I attempt to construct stadiums in which the materials begin to act individually, taking on their own behavioral characteristics. Materials, resonance properties, proportions, space, strength, and frequencies are some of the key elements in this process. One of the key elements of my practice is the study of vibrational microstructures. The work explores the mechanical rhythm and flow of prepared systems. Both sonically and visually, units of pulsing activity form the basis of the compositions, whose timing and contours are determined sitespecifically. Blank zones of play are constructed, and set into motion by the elements of gravity, resistance, chance, and repetition. In my sculptures and installations, scale becomes a tool of amplification or visual multiplication, as I adapt each system to a particular context.

Tell us a bit about your journey as an artist! How do you find the structure that makes the sound you imagined for an art piece? Or is it the other way around? Do you construct them first and then you see what sound they can make?

megtervezett környezettel, ahol a folyamatok végbemennek. A kompozícióm szándékosan felállított határokon belül és elővigyázatos ellenőrzés mellett születnek. Tehát nem arról van szó, hogy a vakszerencsét vagy gerjesztő rendszereket tudatosan használva hozok létre valami véletlenszerűt, hanem inkább figyelemmel kísérem és gondozom a folyamatot, melyben a kompozícióm működésbe lendülnek. Egyszerű mechanikus rendszerekkel és anyagokkal keresem azt a pontot, ahol az entrópia beindítja a véletlenszerűséget - de meghatározott keretek között. Egy-egy munka kifejlesztése során különböző elemek keverednek. A kiindulási pont legtöbbször maga a tér, ahová felkérnek, hogy készítsek valamit. Ilyenkor először is végiggondolom, hogyan tudnék itt dolgozni: milyen lehetőségek rejlenek a térben, mik a sajátosságai, milyen nehézségeket rejt, és ezek függvényében milyen jellegű alkotás tudna itt működni. Emelett észben kell tartanom azt is, hogy mik a logisztikai lehetőségek és mekkora költségvetéshez kell igazodnom, illetve hogy mennyi idő és segítő kéz áll rendelkezésemre a kivitelezéshez. Ehhez még hozzájönnek a folyamatban lévő ölteteim, hiszen a stúdióban mindig dolgozunk rendszerek prototípusain. Mondjuk egy bizonyos anyag, fizikai mozgás, általános rendszer, viselkedés, vagy hang lehetőségeit tanulmányozzuk. Ezek közül aztán kiválogatom azt a néhány elemet, amikről úgy gondolom, érdekesek lehet az adott projekthez. Ezután kezdődik a kísérletezés és a prototípus építése a műhelyben. Átlalában számos prototípus szükséges ahhoz, hogy végül elérjük a kívánt állapotot, de a teljesítmény optimalizálásának szempontjából minden közbülső lépés létfontosságú. Tehát rengeteg - mind állandó mind bizonytalan - tényező befolyásolja egy darab vizuális és akusztikus fejlődését.

Mesélj kicsit a legutóbbi projektedről a New York-i Knockdown Centerben!

A Knockdown Centerbe kapott megbízásomra egy 250 motorizált fagerendából és kötélből álló installációt készítettem. Az óriási ipari térbe

I am interested in a selective mix between 'living' structures that evolve by chance and/or chain reactions - in contrast to a pre-determined and contained space, in which these events unfold. The composition manifests itself through a deliberate containment and cautious monitoring. Thus, I do not intentionally stage chance factors or generative systems in order to discover unexpected results, but rather I aim to cultivate the vitality of the compositions. I work with simple mechanical systems and materials in search of the point at which entropy introduces chance within defined frameworks. To develop a work it's typically a mix of different elements. It often starts with a specific space that I am invited to present a piece. I think about the possibilities of how to work within the space, its qualities and difficulties, and what kind of piece would make sense in relation to that particular space. All this while also taking into account the logistics of the available budget, how much time we have for the set-up and development, as well as the number of available helping hands on site. At the same time, there are always ideas waiting in the pipeline - such as new prototypes of systems and concepts we consistently work on in the studio. For example, we thoroughly investigate the possibilities of a specific material; a physical movement; a general system, a behavior; or a sound. From this I start to pick out small, single elements that are most interesting to me in relation to the specific situation. Then we begin in the Studio experimenting and making prototypes. Normally, it takes a larger number of prototypes to arrive at a satisfactory end point. Each step is vital, evolving one after the other, optimizing performance along the way. Even through serial prototyping, however, totally unexpected results can emerge and influence the entire process. So in the end, there are a multitude of factors, both fixed and indeterminate, that inform the visual and acoustic development of a piece.

Tell us something about your latest project at Knockdown Center in New York!

állított tengernyi ipari faléc egyfajta függőleges vonalakkól álló, absztrakt erdőt képez, melyben a fa anyaga köti össze a tér már adott építészeti struktúráit és az installációt. A belógó léceket mindösszesen egy vékony madzag tartja. Ezeket egy elektromos motorral hajtott gépezet emeli 25 cm magasra majd engedi a földnek, véletlenszerű időközönként. Ebben a rendszerben minden egyes léce mozgásban van és összetett vizuális és akusztikus mintákat, ritmusokat, struktúrákat generál. A madzagok a szükségesnél kicsit hosszabbak, így minden mozgás után kissé változik a lécek pozíciója, az esés fizikájából adódóan pedig a függőleges viszonyok sem állandóak. A látogatók nemcsak körüljárhatják, de be is léphetnek az installációba, ahol a földre érkező lécek százai által véletlenszerűen létrejött hangjáték veszi őket körül. A ritmusok a látogató egyéni pozíciójának függvényében alakulnak, miközben változatos kombinációk és polimétrikus ritmusok jönnek létre. A mű címe <<250 ac-motor, 325kg tetőléc, 1,8 km madzag>>

A tereidben egyfajta "zen" érzés urlakodik, ami egyszerre inspirál és megnyugtat, szinte menedéket kínál a világ elől. Ugyanakkor, ahogy korábban már szó volt róla, míg a hangok mindenhol körülvesznek minket, az installációidban a nézőknek maguknak kell ezeket felfedezniük. Lehet, hogy nem figyelünk eléggé környező világunk hangjaira? Gondolkodtál már ilyesmin?

Igyekszem nem általánosságban értelmezni a dolgokat, hanem inkább magam megyek utána a részleteknek és fedezem fel azokat. Reményeim szerint a közönségnek át tudom adni ennek a felfedezésnek a szabadságát.

interview ESZTER BOLDOV
image courtesy of ZIMOUN STUDIOS
2015, NEW YORK

The exhibition at Knockdown Center presents a new commissioned installation based on 250 motorized wood beams and ropes. The inner part of the huge, industrial space is used to install a large number of industrial wooden laths; an abstract „forest“ of vertical lines, in which the wood is the common material connecting the overall architecture of the space with the installation. Each lath hangs from the ceiling supported only by a thin rope. These are synced with a mechanical system of electric motors that lift each lath individually approximately 25 centimeters off of the ground and then drop them back to the floor at random intervals. Through this system, all laths are in motion and generate complex visual and acoustic patterns, rhythms and structures. As the ropes are slightly longer than the needed distance, each lath is changing its position a little bit after each activity, and the visual lines do not remain totally vertical due to the physical tendencies of falling. The visitors can walk around the installation, as well as enter the installation. Doing so, they are surrounded by the indeterminate orchestra of sounds caused by hundreds laths falling to the floor. Rhythms develop and interlock depending on the individual position of the visitor, and diverse patterns and polimetric rhythms evolve. The title of the piece is «250 acmotors, 325kg roof laths, 1.8km rope».

Your spaces have the feeling of "zen", something very inspiring and calming, it's almost like an escape from the outside world, but as I said before these sounds can be found anywhere around us but the viewer looks for them in your installations. Do you think we don't listen to the sounds of the world anymore? Have you thought of this before?

I try not to generalize things - but to explore, appreciate and discover details. In that sense I hope to be able to give this freedom to the audience too.

Editorial

Editorial

Upscale by Balazs Mate

styling MARTON MIOVAC & CSILLA KORMENDI

hair-styling MARK KAROLYI @CULT

makeup TIMEA VOZAK

model ANNAMARI @CITY PARIS

special thanks to ATTRACTIVE MODELS

photo assistant MATE DUBA

shirt, skirt & leather belt ÁERON
top THEFOUR
earring and rings ÁERON
sneakers NIKE

top NANUSHKA

LEFT
kimono, top and pants
THEFOUR
bag JIL SANDER
necklace MARC JACOBS
earring ÁERON
shoes NANUSHKA

RIGHT
turtle-neck sweater,
pants & smallbag
NANUSHKA
earring ÁERON

dress ALEXANDER WANG
bag THEFOUR
earring and rings ÁERON
sneakers PUMA

shirt DORI TOMCSANYI
earring AERON

sweater STELLA McCARTNEY
pants HUGO BOSS
earring & rings AERON
shoes MASSIMO DUTTI

top DONNA KARAN
earring AERON

Concentrate by Takahito Sasaki

stylist NICOLE FREEMAN

hair FUMI MAEHARA USING BUMBLE&BUMBLE

make up JENNIFER MIKA

model NADIYA SVIRSKY @THE HIVE

stylist's assistants DAVID HERRERA, CAMILLE GEAY

jacket (cow print sequins) PHINEY PET
wide leg trousers LOUISE. A. STRUP

dress DANIELLE ROMERIL

dress CHARLOTTE ESKILDSEN
shoes NIKE

top - cat neck sequin PHINEY PET
shorts JOSEPH TURVEY
shirt - around waist MARTINE ROSE

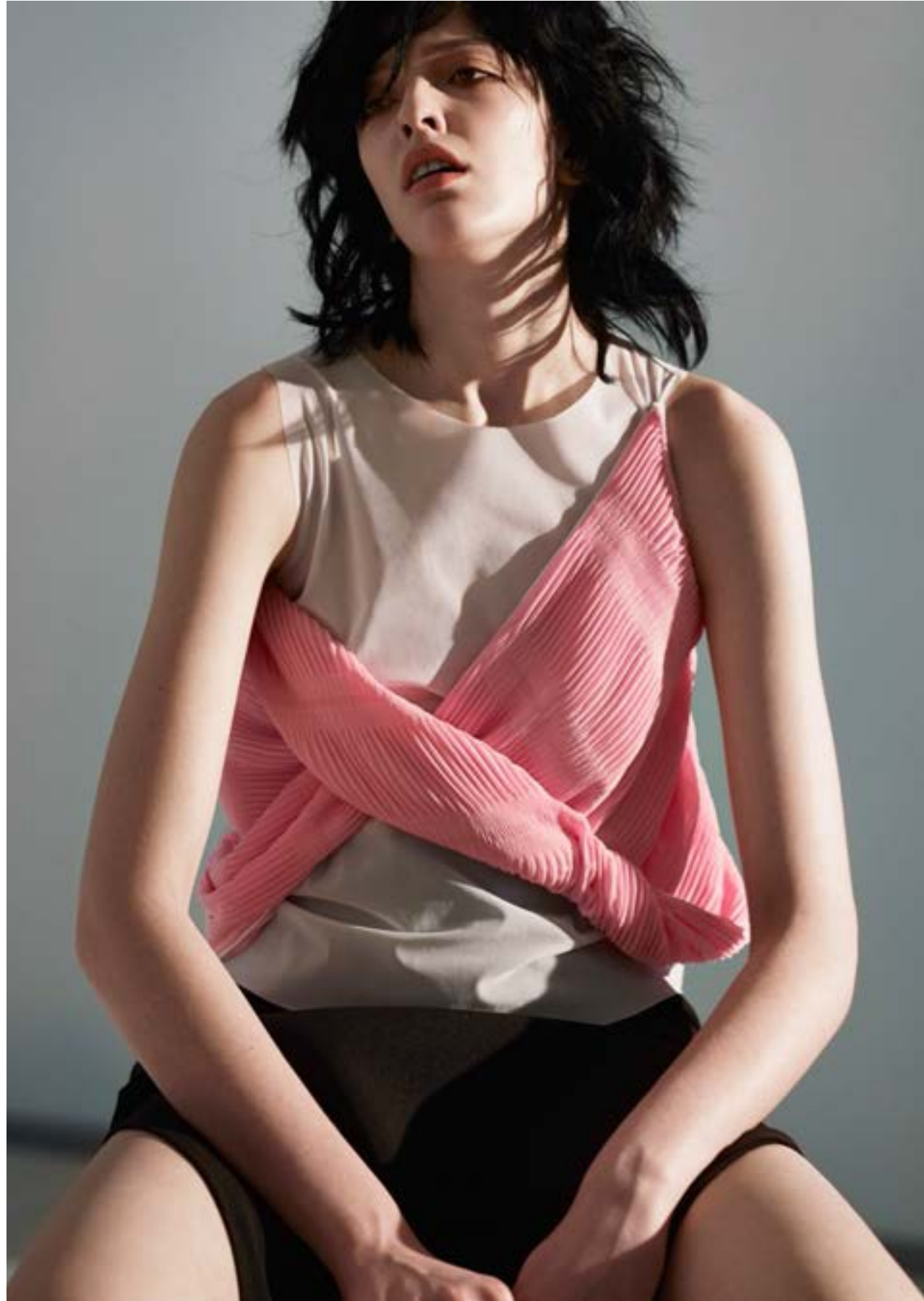
denim jacket BIMBA Y LOLA
trousers HAIK
boob tube CHRISTIAN COWAN-SANLUIS
shoes NIKE socks NIKE

top PREEN LINE
trousers DANIELLE ROMERIL
shoes PHINEY PET

crop BIMBA Y LOLA
trousers DIORALOP
jacket - around waist FILLES A PAPA
shoes FILLES A PAPA

top YUI TELIER
skirt CHARLOTTE ESKILDSEN

denim jacket MARTINE ROSE
wide leg pants LOUISE. A. STRUP
trainers ADIDAS

Simulation Theory by Gyorgy Karolyi!

styling ANIKO MOLNAR
hair MARK KAROLYI @CULT
make up TIMI VOZAK
model LAURA SÍPOS @VM
prop-styling DOMINICA SIMON
photo assistants BALAZS BIHARI, MATE DUBA
graphic design GERGO OVARI

robe MARKS&SPENCER
sweater DORI TOMCSANYI
socks CALZEDONIA
slipper WOMEN'S SECRET

FIRST
LOVE AFFAIR

FEMALE
TRANSFORMATION

AFTERNOON
QUEEN

FIRST
SECRETS

DADDY'S
TREASURE

INFINITE
ENERGY

#2
FOREVER
YOUNG

sweater & skirt USE UNUSED
shoes DEICHMANN

IMPROVING
ENCHANTMENT

FEMALE
TRANSFORMATION

TULIPE
& HONEY

REFINED
ELEGANCE

RIGHT
ON TOP

FIRMNESS
IN BUSINESS

#3
MS. MY
OWN FIRST

coat & blouse H&M
bag FURLA
Shoes PRIMADONNA

#4 REAL HOUSEWIFE

MASTER OF
SEDUCTION

KISSES FOR
MR. LUCKY

FEMALE
TRANSFORMATION

TRUSTWORTHY
PARTNER

SPRING
LOVER

ALWAYS
SEXY

top DORI TOMCSANYI
skirt MARKS & SPENCER
heels GUESS

#5 DAWN TO TWILIGHT

LAVENDER
& SUNFLOWER

FEMALE
TRANSFORMATION

PEACE
OF MIND

INNER
SANCTUM

MATURE
BEAUTY

BALANCED
SLOWNESS

dress NANUSHKA
blouse MARKS&SPENCER
hat & shoes ZARA

Impléxi by David Ajakai

styling OTTO HORVATH
make up ESZTER MAGYAR
hair LASZLO PASZTOR
model ANNA @ ICON

dress NUBU
poncho VALERIA FAZEKAS
stockings CALZEDONIA
high-heel sandal ZARA
shoes PRADA

coat MARTINKA
BY KRISZTINA MARTIN
blazer NARA
gloves PASZTOR ANNI
hat VALERIA FAZEKAS
ankle boots GIVENCHY

dress VALERIA FAZEKAS
poncho VALERIA FAZEKAS
socks CALZEDOINA
shoes SAINT LAURENT
belt as ribbon NUBU
poncho as trousers VALERIA FAZEKAS

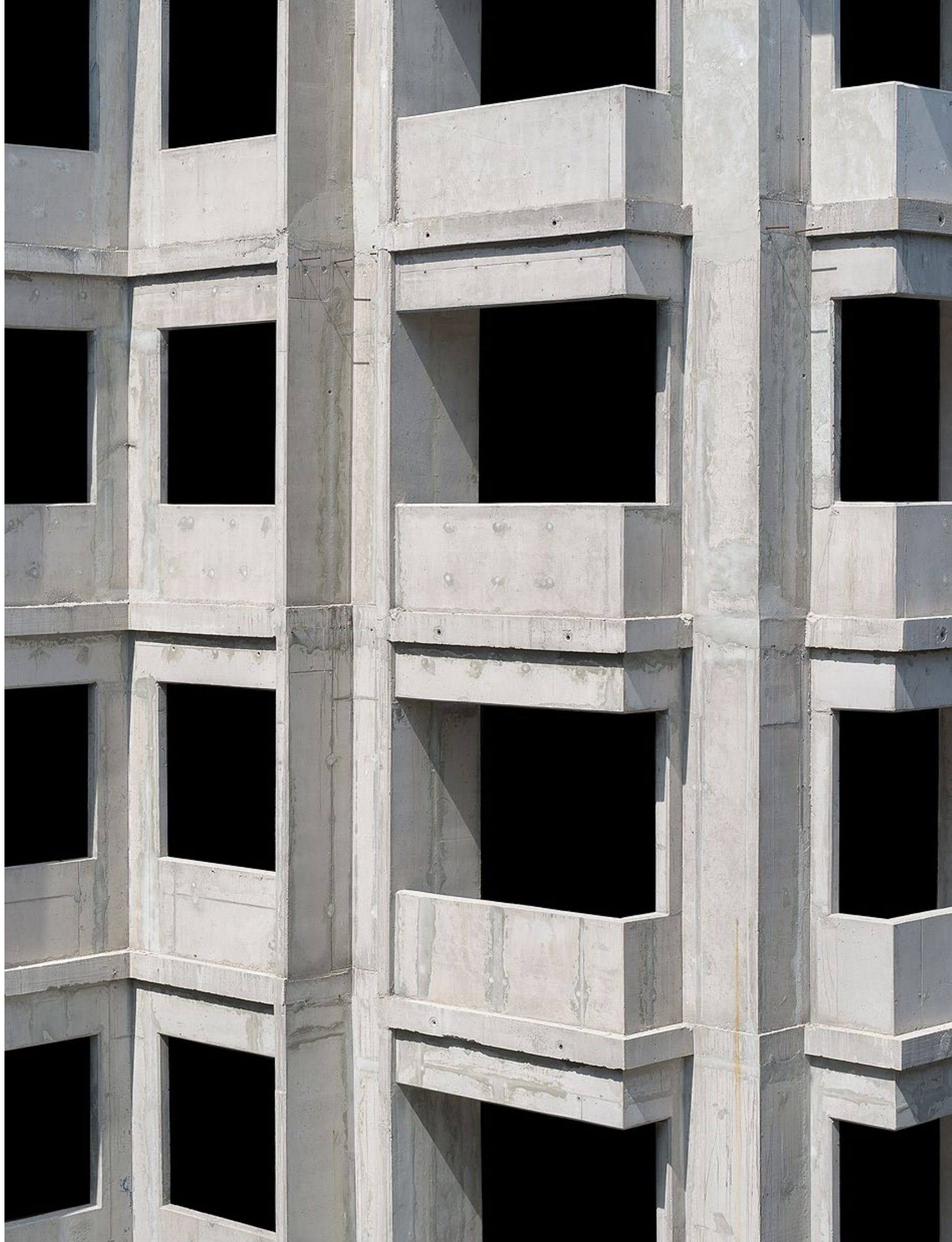

jacket NUBU
stockings CALZEDOINA, TEZENIS

Concrete passages about closeness and coldness... and a couple of songs. by Gabor Kasza

The series is an investigation on the connections of space, time and subjective reality through the relations of human kind.

**The new
today
by Nicolas
Kantor**

styling KATHI KAUDER
make up MANUELA KOPP
hair GREGOR MAKRIS
model ESTHER HEESCH
@MODELWERK HAMBURG

top HELMUT LANG VINTAGE
skirt SAINT LAURENT

dress SAINT LAURENT knit VINTAGE
shoes HOGAN VINTAGE@COMMEDESCOSTUMES

top HELMUT LANG VINTAGE
skirt SAINT LAURENT

jacket MIU MIU

jacket MIU MIU pants ADIDAS jumper PRADA VINTAGE
shoes HOGAN VINTAGE@COMMEDESCOSTUMES

dress MIU MIU

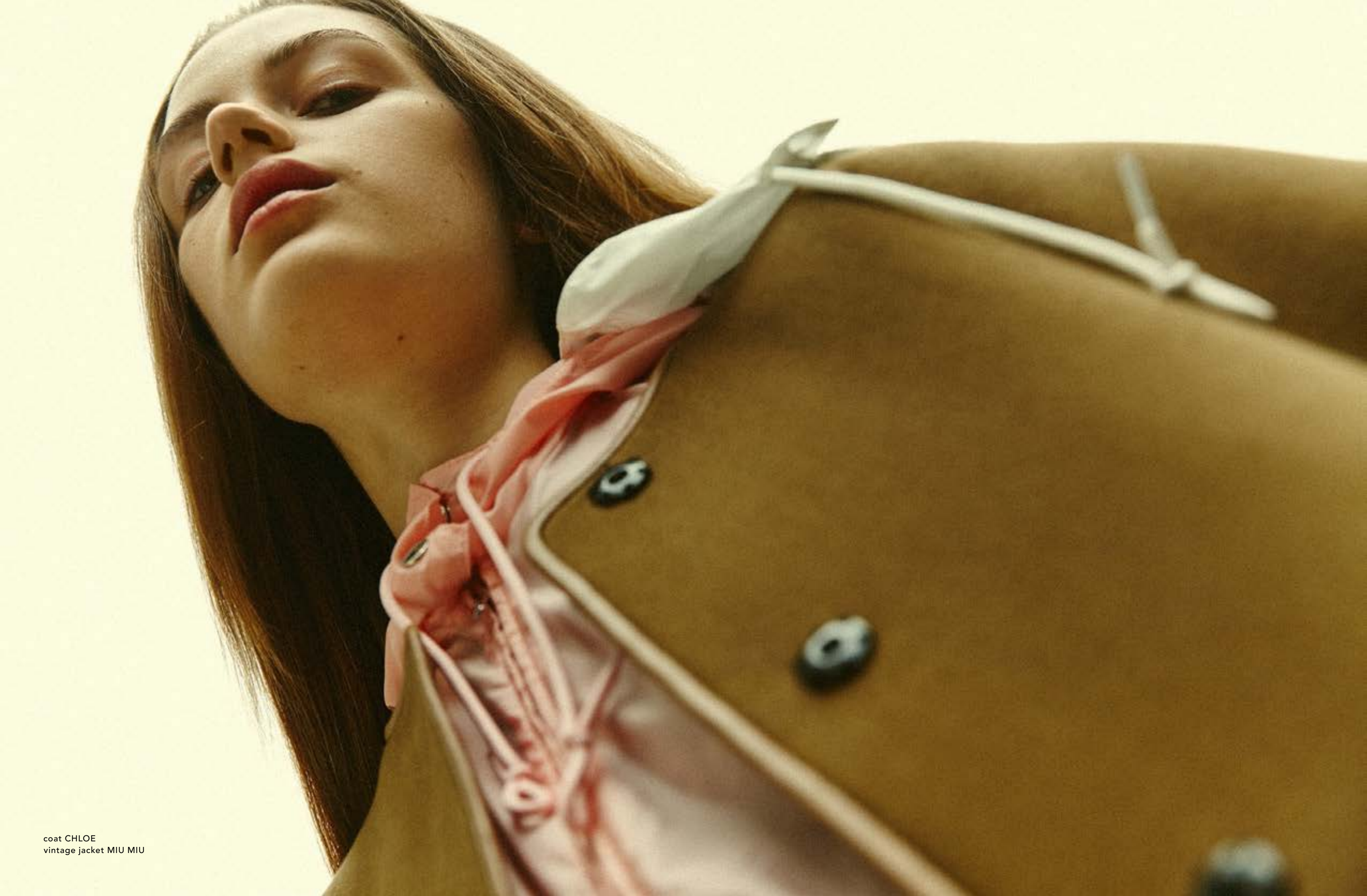
jacket MIU MIU jumper PRADA skirt SAINT LAURENT
shoes HOGAN VINTAGE@COMMEDESCOSTUMES

denim & dress MIU MIU
leather jacket VINTAGE@COMMEDESCOSTUMES
shoes HOGAN VINTAGE@COMMEDESCOSTUMES

denim top & pants MIU MIU
knit shoes VINTAGE@COMMEDESCOSTUMES

coat CHLOE
vintage jacket MIU MIU

MODEL

WWW.VMMODEL.HU

Schwarzkopf |
Professzionális hajápolás Önnek.

AZ AMBÍCIÓM:
KIEMELKEDŐ
AZ ELVÁRÁSOM:
MAXIMÁLIS
A HAJÁPOLÓM:
KIVÁLÓ

OMEGA REPAIR

- Helyreállítja a sérült haj szerkezetét az erősebb hajért & hajvégek töredezésének megelőzéséért
- Az élettel teli, egészségesen szép és természetesen fénylő hajért

+ Gyöngy kivonattal
KERATINNAL
PANTENOLLAL
PROTEINNEL

DEVELOPED WITH
**CLAUDIA
SCHIFFER**
essence-ultime.hu

OMEGA
REPAIR
Shampoo
Sublime hair rebuild & split end control
repair effect
with lavishly rich omega oil
FOR DAMAGED, DEPLETED HAIR

LAZAR'S
The Art of Hair

LAZAR'S

HAJ | SMINK | MŰKÖRÖM | MANIKŰR | PEDIKŰR
LAZAR'S SALON Budapest VI. Pálffy E. u. 8. +36203488481
facebook.com/lazarshair info@lazarshair.hu

L'

GET 6 PACK IN 3 MONTHS ONLY WITH WORLD CLASS FITNESS

★ ★ ★ ★ ★
ONLY
55.000 HUF
/ 3 months

www.worldclass.hu

Included:

- VIP access to WorldClass Marriott
- 3 sessions with our top personal trainers

Only 99 packages available

Valid until the 15th of May 2015

World Class Health Academy
Apáczai Csere János út 4-6., 1052 Budapest
☎ +36 1 266 4290 | ✉ alex.walter@worldclass.hu

WorldClass
FITNESS CENTER

EPIC BURGER

THE MEATING POINT

Budapest

EST. 2015

...opening soon...
www.facebook.com/epicburgerbp

RETRO
RETRO

WWW.PHILOSOPHY-MAGAZINE.COM

FACEBOOK

WWW.FACEBOOK.COM/PHILOSOPHYMAGAZINE

INSTAGRAM

[@PHILOSOPHYMAG](#) [#PHILOSOPHYMAG](#)